

Kvinnan på övervåningen PDF ladda ner LÄSA

LADDA NER

LÄSA

Författare: Claire Messud.

Annan Information

I denna blandning kommer Bootie, Marina's college dropout kusin, som bara är katalysatorn de tre vännerna måste börja göra betydande förändringar i sina liv. Hon har ingen man eller partner för att kowtow till, inga barn ska gå över på sin väg till hennes studio (och hon hade möjligheter för det att vara annorlunda), hon röstar, driver och bor i en demokrati (mer eller mindre). Och också, utan konsekvens och fullständigt förgettabla. Det är inget brott att skriva om ett osannolikt tecken, men en ointressant karaktär är en annan historia. Det tog ett år av radikala förändringar i hennes liv att starta en revolution med den enorma energin av en

vulkanisk mental och emotionell utbrott. Denna historia är en intressant psykologisk undersökning av medelåldern, missade möjligheter och uppfattningar och antaganden om livet och hur dessa antaganden stöter på verkligheten. jag vet inte. Hur som helst, jag går bort besviken.

Hennes rasande, alltför uppenbara självmedvetenhet - hur hon ibland badar, nästan lyxigt, i sin ilska - kan vara oförlätlig och kanske till och med repulsiv, men det är omöjligt att inte förflyttas av hennes önskan att slutligen överträffa den ilska i hennes strävan att leva ett autentiskt liv. Det stör mig faktiskt att frågan om huruvida Nora (huvudpersonen) är lik eller inte ens uppstod. Det börjar långsamt när författaren introducerar läsaren till huvudpersonen, Nora Eldridge. Hon har aldrig gått djupt innan för att visa oss hur vår verklighet och våra drömmar snittar. Han är en irriterande karaktär och, förutom hans verbositet och den obligatoriska frånvaro, en övertygande forskare.

Bättre att visa dina saker genom att klättra upp stegen, stigande; eller genom att utjämna saker över, den tysta makten av inhemsk kontroll, oavsett om den transplanteras till arbetsplatsen eller inte. Detta är i huvudsak den utmaning som Messud har satt sig i skrivande av Noras historia: hur man gör en karaktär som är vanlig och lite patetisk till en berättare vars röst kräver och behåller uppmärksamhet. Klicka här för instruktioner om hur du aktiverar JavaScript i din webbläsare. Nora är en 37-årig skollärare vars mor som verkligen älskade henne är död och vars a. Nora är inte bara någon grundlärare, hon är en konstnär som bestämmer sig för att vara praktisk, sätter hennes konstdrömmar i håll för att tjäna ett förnuftigt liv.

Dragas vidare in i familjen, börjar Nora barnpassning för Reza, nätter, varefter Skandar går hem och berättar om sin barndom i Libanon. Höger? I vilket sammanhang vill alla bli sin mask. Eller snarare: med tanke på hur arbetskrävande mina ansträngningar var, var mitt misslyckande av ansträngning något större, på något sätt mer grandios, ett misslyckande som jag kunde känna som en blind person, men kunde inte korrekt identifiera. " Varför är det att feministisk konst måste använda kvinnornas nakenhet för att illustrera vår "makt" medan männen får behålla sitt kit. Amazon hanterar direkt leverans, kundservice och avkastning. Nora blir kär i denna kosmopolitiska, sofistikerade familj, i en stark blandning av sexuell lust, passionerad vänskap, mammas kärlek och ren avundsjuka. Och vi jobbar ständigt för att skapa en tidning som förtjänar dig - en tidning som är en plattform för idéer som främjar rättvisa, jämlikhet och medborgerliga åtgärder. Alice-esque frocks sys ihop för att skapa himlen. Hennes huvudperson, Nora, behandlar alla dessa frågor. Hennes plats i livet är mindre, mindre berömd och glädjande än den högt acclaimed och väl anslutna Sirena. "Även när jag arkiverade och mätt och limmade tänkte jag: Vad är dessa bilder, även. Även om jag tyckte att det här var smärtsamt långsamt och ganska tråkigt, så finns det så mycket utrymme för tolkning att det nästan ber om att bli dissekerat, demonterat en.

Så jag tror att det gör människor ljuga att säga oejlika saker. Ja, jag kan innehålla mig själv i den här listan, ibland. Det burstade mig varje gång. (Jag hoppas att jag inte är anklagad för samma sak. Vi är inte tänkt att säga dessa ord längre: spinster, unkarl. Hon är arg, hon berättar för oss, och hon tror att andra kvinnor delar sin raseri.

Var Sirena verkligen försiktig att skada Nora eller använde hon videon som konst. I slutändan spelar kameran en viktig roll för att förstöra Noras förhållande till shahiderna. Nora förklarar att hon vill ha FUCK ALLA skrivet på sin gravsten, men ingen bryr sig, minst av alla de som

inspirerade sin ilska: en trevlig familj av tre som heter shahidsna. Det är den litterära världen, inte konstvärlden, som Nora är i dialog med, och det är mer en skrikande match än en konversation. Men jag förstod inte djupet på den bilagan eller varför hon klämde fast så länge på det. Messud lyssnar stoisiskt, och jag börjar undra om hon kanske skulle vara lite avundsjuk på den här ohärda berättaren. Dessutom var hennes posthoc-raseri märkligt endimensionell, inkonsekvent med den insikt som hade karaktäriserat boken till dess anmärkningsvärda förnekelse. När Reza mobbas i skolan, möter Nora Sirena och fröna från hennes känslomässigt förvrängda relation med shahiderna planteras och tar väldigt djupa rötter. Samtidigt blir hon mer och mer upptagen med Shahid-familjen och bildar intensiva relationer med inte bara Reza och Sirena utan även Sirena, man, Skandar.

Kanske på grund av det kände jag också att mina sympatier var ibland ambivalenta. Trots allt som besviken mig, älskar jag Messuds prosa. Kvinnan på övervåningen kan inte sluta njuta av kejsarens barns marknadsklagande, men det är lika djupt och vackert inrett och visar Claire Messud som sitt bästa. Det är en bra historia med stor inblick i en komplex karaktär, och slutet är ovärderligt. Messud vill kanske att vi ska överväga huruvida hennes Nora kan vara en samtida doppelganger av Ibsens Nora, men i slutändan känner läsaren lite av hennes beteende utan att känna sig tillfredsställd av någon form av triumf. Det kändes som om en av Anita Brookners hjältar, utmärkta kvinnor alla, plötsligt klättrade upp på scenen, i hennes tvilling-set och tweed, under en produktion av Ibsens mästerverk och satt fast stickpinnarna upp Torvald Helmers rumpa.

Nora skulle bli lika med alla andra bristfälliga människor oavsett klass eller kön, att stiga ovanför konventionen och tala för de många kvinnor som lever fastnade under deras omständigheter. Hennes vän Didi stöder, men lyckas parat med en annan kvinna. Vilken utmärkt, visceral skildring av en person vars liv inte visade sig som de ville en bitter, ensam, nästan desperat person utan byrå, som äntligen tar kontroll över sitt liv - men först efter att ha blivit fullständigt förödad. Bara wow. Det fanns mer än några intressanta diskussioner om den olikbara karaktären, som förvisso beskriver Nora Eldridge. Eftersom detta är bostadsförorten i Boston är Reza fader en besökande forskare vid Harvard. Till sist visar Nora Eldridge sig att vara allt annat än vanligt. Det är problematiskt att vi ser allt inne i huvudet.

Om jag var tvungen att sammanfatta, mest brett, mina bekymmer som författare, skulle jag säga frågan "hur ska vi då leva?" Är kärnan i det, för mig. Men vi har sett dessa historier tidigare: vi vet att det inte kan sluta bra för henne. Det finns en möjlighet att jag inte "får" den här boken eftersom jag inte är fruktansvärt sofistikerad och inte förstår "Great Artists", men det verkar som om vi justerar våra önskemål är något vi alla måste hantera med när vi blir äldre. Det är en svagt sexualiserad tumörsjuk som inte översätter till, jag vill sova med den här personen, nödvändigtvis. En mindre kerfuffle bröt ut i den amerikanska pressen efter frisläppandet av *The Woman Upstairs* efter en intervjuare påpekade Messud att hon "inte vill vara vän med Nora". I stället spenderade hon henne tidigt trettioalet om att ta hand om sin sjuka mamma tills hon dog och blev en grundskolelärare. När Sirena föreslår att hon och Nora hyr ut studiorum tillsammans, hoppar Nora på chansen att skämma bort sin konst och vara närmare Sirena. Messud är överdådig i hennes förskuggning av den mystiska katastrofen som hotar. Det är inte att säga att det inte delvis är mycket män.

Ingen skulle känna mig från min egen beskrivning av mig själv; Det är därför som jag, när jag kallas (sällan jag ger), ger ett konto, skraddarsyr jag, jag anpassar, jag försöker att ge en skiss som på något sätt kan stämma överens med den skiss som människor förstår mig att ha, Antar

jag, jag har faktiskt, just nu. Men den glada och självmedvetna Messud har efter sju år av tystnad skapat en roman, "The Woman Upstairs", det är mer blygsamt: kortare, med mindre kast av karaktärer och ett intimt inhemskt tema. Jag känner också att Noras fluiditet omfattar alla, med fokus på en gång på Sirena och en annan på Skandar. När jag läste detta undrade jag om Messud hade medvetet försökt skriva en amerikansk version av Ferrantes berömda roman The Dismissedagen, som publicerades av Europa 2005. Det är en virvelvind av skulptur, kärlek, galenskap och håller sig själv för den fruktansvärda utom räckhållen passionerade grymma kärlek.